

Samordnat uppgiftslämnande

– möjligheten för företag att lämna
samordnad information till vissa
myndigheter

Samordnat uppgiftslämnande

– möjligheten för företag att lämna samordnad information till vissa myndigheter

Jordbruksverket
2005-10-27

Referens

Johan Löwenadler Davidsson, Jordbruksverket
Ulla Nordström, Livsmedelsverket
Helena Nordenfors, Livsmedelsverket
Tommy Sköld, Djurskyddsmyndigheten

Innehåll

1	Sammanfattning	3
2	Inledning	5
2.1	Bakgrund	5
2.2	Syfte	5
2.3	Omfattning	5
2.4	Genomförande	5
2.5	Samråd.....	6
2.6	Remiss	6
2.7	Särskild medverkan	7
3	Myndighetspresentation	9
3.1	Jordbruksverket	9
3.1.1	Den gemensamma jordbrukspolitiken.....	9
3.1.2	God djurhållning och hållbart lantbruk	9
3.1.3	Djurregister.....	9
3.1.4	Krisberedskap.....	9
3.1.5	Övergripande mål	9
3.2	Livsmedelsverket	10
3.2.1	Visionen	10
3.2.2	Livsmedelstillsyn	10
3.2.3	Bra matvanor	10
3.2.4	Information.....	10
3.2.5	Kunskapsuppbyggnad	10
3.2.6	Krisberedskap.....	11
3.3	Djurskyddsmyndigheten.....	11
3.3.1	Visionen	11
3.3.2	Föreskriftsarbete.....	11
3.3.3	Tillsynsvägledning	11
3.3.4	Registerhållning	11
3.3.5	Forskning.....	11
3.3.6	Information.....	12
4	Verksamheter i dag	13
4.1.1	Tillsynsverksamheten.....	13
4.1.2	Stödhantering	14

4.1.3	Centrala nötkreatursregistret (CDB)	15
4.1.4	Regina.....	15
4.1.5	Statistikhantering.....	15
5	Utveckling som pågår.....	17
5.1	EU-lagstiftning för hela livsmedelskedjan från jord till bord, det s.k.”hygienpaketet”	17
5.1.1	Varför nya regler om hygien och kontroll?	17
5.1.2	Tydligare ansvar för företagen	17
5.1.3	Förordning om livsmedelshygien (EG nr 852/2004)	17
5.1.4	Primärproduktion	18
5.1.5	Riktlinjer för god hygienpraxis	18
5.1.6	Registrering och godkännande	18
5.1.7	Register för djurskyddstillsyn	18
5.1.8	Tvårvillkoren.....	20
6	Kartläggning av lämnade uppgifter	23
7	Slutsatser	25
7.1	Inget dubbelt uppgiftslämnande	25
7.2	Ökat behov av uppgifter	25
7.3	IT-stöd för bättre samordning	26
7.4	Analys av rättsliga konsekvenser behövs.....	27
8	Utredningens förslag.....	29
8.1	Utökad tvärssektoriell samverkan.....	29
8.2	Delning av uppgifter mellan myndigheter och intressenter	29
8.3	Portal	30
8.3.1	Sökning av information.....	30
8.3.2	Tjänstepalett	31
8.3.3	”Single Window”	31
9	Referensmaterial	33
10	Bilagor	35

1 Sammanfattning

Utredningen har inte identifierat någon nämnvärd dubblerad uppgiftsinhämtning från lantbrukare eller företag till Djurskyddsmyndigheten, Jordbruksverket och Livsmedelsverket.

De uppgifter som dubbleras är av karaktären allmänna uppgifter, t.ex. namn och adresser. Något systematiskt fel i insamlingen av uppgifter som medför att lantbrukare eller företagare vid flera tillfällen måste lämna samma uppgifter till mer än en av dessa tre inblandade myndigheter har inte identifierats.

Orsaken är bl.a. att den operativa insamlingen från jordbrukare och företagare i stort är koncentrerad till Jordbruksverket. Djurskyddsmyndighetens och Livsmedelsverkets operativa insamling är starkt begränsad. Inom deras ansvarsområden sker den operativa insamlingen av data främst vid kommunerna i samband med utövandet av olika typer av tillsyn.

I detta sammanhang kan det antas att det i vissa fall sker dubbelinsamling av data genom att kommunerna efterfrågar data om lantbrukares produktionsförhållanden som Jordbruksverket skulle kunna tillhandahålla. Då den kommunala verksamheten inte omfattas av uppdraget har utredningen inte fördjupat sig i den aktuella situationen.

Utredningen konstaterar vidare att behovet av att utbyta uppgifter mellan myndigheter kommer att öka till följd av förslaget till ett djurskyddstillsynsregister, hygienpaketet och hanteringen av tvärvillkor. Detta är nya inslag för vilka det i dag saknas utarbetade verksamhetsprocesser. Det är viktigt att etableringen av dessa verksamhetsförändringar underlättas genom bred samverkan mellan myndigheter och näringen så att verksamheterna utformas optimalt för såväl kunder som myndigheter. Behovet av att dela uppgifter även mellan de centrala myndigheterna kommer att öka, bl. a. konkretiseras detta i förslaget till djurskyddstillsynsregister och införandet av tvärvillkor. Även det föreslagna utökandet av Livsmedelsverkets ansvar inom primärproduktionen kommer sannolikt också att leda till ett ökat behov av att utbyta uppgifter mellan myndigheter för att undvika dubblerat insamlande av uppgifter inom detta område.

Vid kontakter med representanter för näringen har det framkommit att den som vill bedriva verksamhet inom livsmedelshanteringen måste kontakta ett stort antal myndigheter. Inom lantbruksnäringen är det inte ovanligt med flera inkomstkällor där bedrivandet av de olika verksamheterna ställer krav på myndighetskontakter.

Mot bakgrund av ovanstående föreslås som ett första steg en utökad tvärspektoriell samverkan mellan berörda parter i processen, i första hand Djurskyddsmyndigheten, Jordbruksverket, Livsmedelsverket, Naturvårdsverket, länsstyrelser och kommuner samt näringen. För att samverkan ska kunna leda till förbättringar för näringen är det viktigt att denna har en aktiv medverkan i samverkan. Denna samverkan kan skapa förutsättningar för att den gemensamma processen mellan företagare och myndigheter optimeras. Vidare kan det härigenom identifieras olika typer av teknisk samverkan som t.ex. informationsdelning. Detta förslag skall inte på något sätt ersätta de enskilda myndigheternas pågående arbete med administrativa förenklingar inom respektive ansvarsområde. Tanken här är att vi skall skapa ett organisationsöverskridande förbättringsarbete där utgångspunkten tas i en gemensam myndighetsöverskridande process som speglar den våra kunder upplever.

Som ett andra steg föreslås en ökad teknisk samverkan kring informationsdelningen mellan processernas intressenter. Det finns redan i dag konkreta tankar kring dessa behov. Ett etablerat tvärspektoriellt samarbete kan på sikt leda till ytterligare förbättringar, såväl tekniska som administrativa.

Ett tredje steg handlar om en gemensam portal för hantering av gemensamma processer där en teknisk samverkan kan leda till förbättringar för olika intressenter. Omfattningen och utformning av en sådan tror vi bör utgöra ett resultat av det tvärssektoriella samarbetet mellan myndigheter och mellan myndigheter och näringen.

2 Inledning

2.1 Bakgrund

Jordbruksverket, Djurskyddsmyndigheten och Livsmedelsverket har av regeringen fått i uppdrag att utreda hur den administrativa bördan för lantbruksföretag och småskaliga livsmedelsföretag kan minskas genom att söka vägar för samordning av företagens uppgiftslämnande till myndigheterna.

Uppdraget skall redovisas efter samråd med Datainspektionen, Statistiska centralbyrån, Naturvårdsverket och NUTEK. Länsstyrelserna, Kommunalarbetareförbundet, Lantbrukarnas Riksförbund, Näringslivets Regelnämnd, Skogs- och lantarbetsgivareförbundet, Sveriges Kommuner och Landsting samt andra berörda organisationer skall ges möjlighet att lämna synpunkter.

Utredningsarbetet skall samordnas av Jordbruksverket.

Uppdraget skall redovisas samlat senast den 31 oktober 2005.

2.2 Syfte

Myndigheterna skall lämna förslag till gemensamma rutiner för inhämtande och lagring av uppgifter, för att så långt möjligt minska och begränsa företagens arbete med inlämnande av samma uppgifter till olika myndigheter.

2.3 Omfattning

Uppdraget har berört uppgiftslämnande från jordbrukare och livsmedelsföretag till de centrala myndigheterna. Utgångspunkten har varit att lämna förslag till konkreta åtgärder men även förslag till ytterligare utredningar.

Utredningen har beaktat såväl uppgiftslämnande från kunder till myndigheterna som informationsdelning mellan myndigheterna.

När det gäller uppgiftslämnande från företag till kommuner och länsstyrelser har utredningen översiktligt förhållit sig till detta utifrån de centrala myndigheternas egen kännedom om kommunernas och länsstyrelsernas inhämtande av uppgifter.

Regeringen har i uppdraget gjort en avgränsning mellan detta uppdrag och de åtgärder som planerats inom ramen för regeringens handlingsplan för minskad administrativ börda för företagen.

Efter samråd med Jordbruksdepartementet har utredningen även försökt att identifiera myndighetsintern nytta som kan uppstå genom att berörda myndigheter systematiskt samverkar kring informationsdelning.

2.4 Genomförande

Jordbruksverket, Djurskyddsmyndigheten och Livsmedelsverket har var och en haft ansvar för att uppdraget genomförs enligt regeringens uppdrag. Varje myndighet har kartlagt och analyserat uppgiftstillgången och behovet inom respektive ansvarsområde. För genomförandet av utredningen har en myndighetsgemensam arbetsgrupp sammansatts med deltagare från respektive myndighet. Gruppen har ansvarat för de gemensamma aktiviteter som utredningen krävt. Gruppen har letts av Jordbruksverket.

För att löpande förankra och informera respektive verksledningar om utredningens fortskridande har en styrgrupp bildats bestående av representanter från myndigheternas ledningsfunktioner.

Jordbruksverket har ansvarat för ledning och samordning av uppdraget enligt följande:

- ledning och samordning av det myndighetsgemensamma arbetet avseende samråd, remisser och författande av rapport
- samordna redovisningen av uppdragets genomförande och resultat till Jordbruksdepartementet

2.5 Samråd

Skriftligt samråd har genomförts med följande myndigheter:

- Datainspektionen
- Statistiska centralbyrån
- Naturvårdsverket
- NUTEK

Resultatet från samrådet har inarbetats i rapporten och sammanställts i bilaga 2.

2.6 Remiss

Följande instanser har getts tillfälle att yttra sig:

- Länsstyrelserna
- Kommunalarbetareförbundet
- Lantbrukarnas Riksförbund
- Näringslivets Regelnämnd
- Skogs- och Lantarbetsgivareförbundet
- Sveriges kommuner och landsting
- Livsmedelsföretagen
- Hushållningssällskapet
- LRF Konsult
- Svensk Mjök
- Svensk Fågel
- Svenska Ägg
- Fiskbranschens Riksförbund
- Gröna näringen
- Föreningen foder och spannmål
- Svensk Handel
- Svenskt Näringsliv

- Kött- och Charkföretagen
- Fåravelsförbundet
- Yrkesföreningen miljö och hälsa
- KRAV

Resultatet från remissförfarandet har sammanställts i bilaga 3.

Berörda samråds- och remissinstanser har i förväg informerats om uppdraget och dess tidplan. Allmänheten har informerats om uppdraget via myndigheternas hemsidor.

2.7 Särskild medverkan

Separata träffar har genomförts på önskemål från Lantbrukarnas Riksförbund (LRF) och Livsmedelsföretagen (Li). Uppdraget presenterades och dessa organisationer gavs tillfälle att lämna sin syn på uppdraget och dess genomförande. Detta genomfördes i inledningskedet av uppdraget.

3 Myndighetspresentation

3.1 Jordbruksverket

3.1.1 Den gemensamma jordbrukspolitiken

Inom EU tillämpas den gemensamma jordbrukspolitiken CAP (Common Agricultural Policy). Denna innebär bland annat att handeln med jordbruksprodukter är fri inom unionen och att pris- och stödpolitiken fastställs av medlemsländerna gemensamt. CAP bygger på att prisnivån inom EU: s gränser hålls uppe med hjälp av gränsskydd och exportstöd. Sänkta prisnivåer inom EU kompenseras till en del av direktstöd till jordbrukarna. CAP innehåller dessutom olika typer av miljö-, regional- och strukturpolitiska åtgärder. I arbetet med att administrera EU: s jordbrukspolitik har Jordbruksverket den centrala och samordnande rollen bland berörda centrala och regionala myndigheter. Detta innebär att Jordbruksverket i huvudsak är inriktat på administration och tillämpning av EU: s regleringar och stödsystem. Jordbruksverket deltar även i EU: s kommittéarbete tillsammans med Jordbruksdepartementet. Verket förverkligar jordbrukspolitiken genom att bevaka, föreslå förändringar, samordna, sprida information, hantera ersättnings- och regleringssystem samt bedriva uppföljning och kontroll. Jordbruksverket är beslutande myndighet för åtgärder t.ex. inom områdena intervention, exportbidrag, handjursbidrag, nationella stöd, mjölkkvoter och bidragsrätter. För flertalet av direktstöden till jordbrukare är länsstyrelsen beslutande myndighet. Jordbruksverket är Sveriges enda utbetalningsställe för stöd och bidrag som finansieras av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (FEOGA).

3.1.2 God djurhållning och hållbart lantbruk

Regeringen har slagit fast att svenskt jordbruk ska vara både ekologiskt och ekonomiskt hållbart. Ekologiskt hållbart innebär att jordbruket ska vara resursbevarande, miljöanpassat och etiskt godtagbart. Jordbruksverket arbetar för en god djurhälsa. Det sker bl.a. genom att begränsa och förebygga spridningen av smittsamma djursjukdomar. Genom distriktsveterinärorganisationen ska Jordbruksverket tillhandahålla en kostnadseffektiv och rikstäckande djursjukvård dygnet runt samt arbeta med förebyggande djurhälsovård. Jordbruksverket arbetar för ett rikt och varierat odlingslandskap med biologisk mångfald och verkar för att jordbrukets belastning på miljön blir så liten som möjligt. Verket ansvarar även för att bekämpa växtskadegörare.

3.1.3 Djurregister

Jordbruksverket driver och utvecklar djurregister som är en viktig del i smittskyddsarbetet och konsumentinformationen. Dessa används också för att förenkla för jordbrukare och berörda myndigheter genom att använda uppgifter från dessa inom stödadministrationen.

3.1.4 Krisberedskap

Jordbruksverket arbetar med planering och andra beredskapsåtgärder för att förhindra svåra påfrestningar på samhället i fred inom jordbruks- och livsmedelsområdet. Om en sådan kris ändå uppstår arbetar verket för att minska dess konsekvenser.

3.1.5 Övergripande mål

De övergripande målen för verksamheten inom det jordbruks- och livsmedelspolitiska området är att verka för en konkurrenskraftig, miljö- och djurskyddsanpassad

livsmedelsproduktion till nytta för konsumenterna samt att skapa förutsättningar för ett livskraftigt jordbruk i mindre gynnade områden. Jordbruksverket arbetar också för att minska risken för och konsekvenserna av svåra påfrestningar på samhället i fred inom sitt ansvarsområde.

3.2 Livsmedelsverket

Livsmedelsverket är den centrala myndigheten för livsmedel i Sverige. Myndighetens övergripande mål är att alla livsmedel ska vara säkra och att konsumenterna ska ha tillräcklig kunskap om mat och matvanors betydelse för att kunna göra medvetna val. För att nå målet arbetar Livsmedelsverket bland annat med stöd till kommunerna, egen operativ tillsyn, provtagning, information om livsmedel och kostråd, forskning och utveckling samt krisberedskap för mat och dricksvatten. Livsmedelsverket är föreskrivande myndighet inom livsmedelsområdet.

3.2.1 Visionen

Livsmedelsverkets vision är att konsumenten känner välbefinnande som en följd av bra mat och goda matvanor.

3.2.2 Livsmedelstillsyn

Det finns omkring 52 000 livsmedelsanläggningar i landet. Tillsynen av den stora merparten av dessa företag är kommunernas ansvar. Livsmedelsverket leder, samordnar och följer upp livsmedelstillsynen i hela landet så att den uppfyller lagstiftningens krav och blir likvärdig och effektiv. Livsmedelsverket utför även operativ tillsyn vid ca 500 större livsmedelsanläggningar som inte omfattas av det kommunala tillsynsansvaret, framförallt animalieanläggningar som slakterier, mejerier och äggpackerier. Primärproducenter har hittills inte fallit under Livsmedelsverkets myndighetsansvar, men kan enligt förslag hamna där efter 1 januari, 2006.

3.2.3 Bra matvanor

Livsmedelsverkets roll i arbetet för bra matvanor är att fungera som kunskapsbas i kostfrågor. Det ska vara till nytta för dem som arbetar med mat och måltider på olika nivåer i deras arbete för bra matvanor. Livsmedelsverket har en viktig uppgift i att ständigt belysa kostens betydelse för folkhälsan för beslutsfattare och massmedia.

3.2.4 Information

Konsumenterna behöver god kunskap för att kunna göra egna medvetna val. För att nå ut med kunskap, råd och regler använder Livsmedelsverket en rad kanaler. Dessa är webbplatsen www.livsmedelsverket.se, kunskapstidningen Vår Föda, trycksaker, författningar, kurser, presstjänst, upplysningstjänst och konferenser.

3.2.5 Kunskapsuppbyggnad

Livsmedelsverkets arbete för säkra livsmedel ska följa principen för riskanalys, där värdering av kemiska och mikrobiologiska hälsorisker utgör den vetenskapliga grunden för riskhanteringen. Ett framgångsrikt arbete med utveckling av reglerna för livsmedel, tillsyn och information förutsätter vetenskapligt underlag. Sådana underlag tas därför fram av Livsmedelsverket genom bland annat utveckling av analysmetoder, undersökning av främmande ämnen, mikroorganismer och näringsämnen i livsmedel och värdering av risker

som är förknippade med dessa. Kunskapsuppbyggnad bedrivs inom områdena kemi, mikrobiologi, toxikologi och nutrition.

3.2.6 Krisberedskap

Livsmedelsverket har en viktig roll när det gäller samhällets förmåga att hantera större fredstida påfrestningar och kriser. Verket ska hjälpa kommunerna att minska sårbarheten och öka säkerheten på dricksvattnet. Verket arbetar även med säkerhets- och beredskapsfrågor för övrigt livsmedel.

3.3 Djurskyddsmyndigheten

Djurskyddsmyndigheten ansvarar för de djurskyddsfrågor som berör alla djur som hålls av människan. Myndighetens övergripande mål är att säkerställa ett gott djurskydd. Viktiga arbetsuppgifter är bland annat att stödja forskning som förbättrar djurskyddet och att stärka djurskyddstillsynen i Sverige. Djurskyddsmyndigheten strävar efter enhetlighet, rättsäkerhet och kvalitet i djurskyddstillsynen i hela landet. För att nå det övergripande målet arbetar Djurskyddsmyndigheten på flera områden. Här följer en kort genomgång av de olika verksamhetsområdena.

3.3.1 Visionen

Myndighetens vision är att alla djur som hålls av människan lever ett gott djurliv.

3.3.2 Föreskriftsarbete

Djurskyddsmyndigheten har regeringens uppdrag att skriva föreskrifter på djurskyddsområdet. Föreskrifterna är regler som kompletterar djurskyddslagen och djurskyddsförordningen och talar om hur olika former av verksamhet med djur ska bedrivas.

På vissa områden utfärdar Djurskyddsmyndigheten även allmänna råd. Dessa är inte bindande som en föreskrift, utan kan ses som en guide för hur en djurägare bör hålla och sköta sina djur. Regler och allmänna råd samlas i djurskyddsmyndighetens författningssamling; DFS.

3.3.3 Tillsynsvägledning

I Sverige är det landets kommuner och länsstyrelser som är tillsynsmyndigheter på lokal och regional nivå. Djurskyddsmyndighetens uppgift är vägleda kommuner och länsstyrelser i deras arbete. Detta sker bl.a. genom rådgivning, utbildning och föreskriftsarbete. Målet är att djurskyddslagen ska tillämpas på samma sätt i hela Sverige.

3.3.4 Registerhållning

Djurskyddsmyndigheten ansvarar för hund- och ägarregistret och djurtransportörsregistret. Jordbruksverket i Jönköping förvaltar dessa register åt Djurskyddsmyndigheten.

Just nu arbetar Djurskyddsmyndigheten med att bygga upp ett hovslagarregister.

3.3.5 Forskning

Djurskyddsmyndigheten delar ut pengar till forskning. Den största delen går till forskning som minskar behovet av djurförsök. Genom att ställa ekonomiska medel till förfogande försöker Djurskyddsmyndigheten också uppmuntra forskning på vissa utvalda områden där det finns djurskyddsproblem.

3.3.6 Information

Att föra ut information om djurskydd till allmänhet, media och andra myndigheter är en viktig uppgift för Djurskyddsmyndigheten. Den viktigaste kanalen är hemsidan men myndigheten ger även ut trycksaker, genomför utbildningar och har en snabb telefonservice.

4 Verksamheter i dag

4.1.1 Tillsynsverksamheten

I dagsläget är livsmedelsföretagaren skyldig att bedriva egentillsyn för sin verksamhet. Egentillsyn är ett verktyg för livsmedelsföretagaren att styra sin produktion till en säker och trygg produkt för konsumenten. Detta kan upplevas som en administrativ börda och en påлага från myndigheten.

Tillsyn inom jordbruk och livsmedelsproduktion som träffas av denna utredning bedrivs i dag inom följande områden:

- livsmedel och djurskydd
- djurhälsotillsyn av andra djur än bin
- tillsyn över foder och animaliska produkter
- växtskyddstillsyn

Jordbruksverket, Livsmedelsverket, Djurskyddsmyndigheten, länsstyrelserna och kommunerna utövar tillsyn inom ett eller flera av dessa områden. Tillsynen delas in i operativ tillsyn och samordnande tillsyn. Med några få undantag bedriver de centrala myndigheterna endast samordnad tillsyn. Med operativ tillsyn menas sådan tillsyn som riktar sig direkt mot den som bedriver en verksamhet eller vidtar en åtgärd.

All livsmedelsproduktion ska ske i godkänd livsmedelslokal. Ansvarig tillsynsmyndighet är den aktuella kommunen. För att bli godkänd krävs att företagaren lämnar ritningar och en kort verksamhetsbeskrivning. Varje kommun har egna register för de aktuella tillsynsobjekten inom livsmedelsområdet. Det finns alltså inget centralt register med alla tillsynsobjekt inom livsmedelsområdet förutom inom animalieområdet (kött, mjölk, fisk, ägg) där Livsmedelsverket tilldelar alla verksamheter ett kontrollnummer.

Myndigheternas tillsyns- och kontrollverksamhet är något som ofta lyfts fram som betungande för både lantbrukare och livsmedelsföretagare och som skulle kunna samordnas bättre. Detta gäller framförallt lantbruket inom vilket det i dagens lantbruk förekommer ett stort antal olika inkomstkällor. Det kan vara stuguthyrning, jakt och fiske, körslor. Dessa olika verksamheter göra att lantbrukaren möter många olika regelverk och myndigheter som är kopplade till de olika verksamheterna.

LRF har undersökt vilka de 20 vanligaste verksamheterna är i procent, beräknat på 80 000 gårdar. Resultatet framgår av tabell 1.

Tabell 1. Svenska lantbrukares 20 vanligaste verksamheter

Verksamheter	Andelen företag som sysslar med denna verksamhet
Skog	61 %
Vall	42 %
Spannmålsodling	32 %
Nötkött	29 %
Snöröjning	15 %

Jakt/fiske	15 %
Mjök	14 %
Entreprenad (skog och anläggning)	14 %
Uthyrning	12 %
Turism	12 %
Häst	11 %
Får	9 %
Potatis	9 %
Oljevaxter	8 %
Griskött	6 %
Trädgårdsodling	6 %
Energiråvara	6 %
Förädling av trä	6 %
Fågelkött	4 %
Ägg	4 %
Farmartjänst	4 %
Biodling	3 %
Förädling av livsmedel	3 %
Vattenbruk	1 %
Gårdsbutik	1 %

Det är rimligt att anse att dessa olika typer av verksamheter i dag utgör naturliga delar för en lantbrukare. För att bedriva verksamhet inom vissa av dessa områden krävs olika typer av myndighetskontakter och uppgiftslämnande till dessa. Det finns därför skäl att förenkla såväl informationsspridning som uppgiftslämnande.

4.1.2 Stödhantering

Jordbruksverket är bland de myndigheter som står bakom denna rapport ensamt om att samla in uppgifter för stödutbetalningar. Jordbruksverkets insamling av uppgifter har för de s.k. jordbrukarstöden samordnats genom den s.k. SAM-blanketten där lantbrukaren kan lämna samtliga uppgifter som behövs för de olika stödformerna. Detta arbete stöds i sin tur av att lantbrukarens uppgifter från föregående år har förtryckts i blankettens fält. Lantbrukaren behöver därför endast korrigera ändringar mellan åren. Vidare stöds detta ansökningsförfarande av två elektroniska tjänster. Den ena riktad mot lantbrukare och den andra riktad mot lantbrukskonsulter. När det gäller ansökningar om stöd till livsmedelsindustrin finns två huvudsakliga elektroniska tjänster; en för exportbidraget som är gemensam med Tullverket där båda myndigheterna samordnar kundernas uppgiftslämnande, en för ansökningar om licenser för export och import av livsmedel. Företagen kan i dessa sammanhang återanvända tidigare lämnade uppgifter.

4.1.3 Centrala nötkreatursregistret (CDB)

För registrering av lantbrukarnas djurinnehav finns en central databas som kallas CDB. Registret innehåller samtliga nötkreatur som finns inom lantbruket. Här skall djurhållaren bl. a. registrera förändringar i sitt djurinnehav. Det kan röra sig om födslar och förflyttningar av djur. För varje enskilt djur framgår också uppgifter om födelsedatum, kön, ras och moderdjur. En enskild händelse skall vara inrapporterad inom sju dagar från det att den ägde rum. Rapporteringen kan ske skriftligen eller via en interaktiv webbtjänst.

4.1.4 Regina

Utöver CDB har Jordbruksverket ett centralt register, Regina, över produktionsplatser där det hålls nötkreatur, får, getter och grisar. Även de värphönsanläggningar som har en kapacitet på 350 värphöns eller mer finns registrerade. Uppgifterna om produktionsplatserna skiljer sig något beroende på djurslag men omfattar i samtliga fall produktionsplatsens adress och uppgifter om djurhållare. Produktionsplatser för får, getter, grisar eller värphöns är även koordinatsatta. Förflyttningar av grisar rapporteras dessutom till registret. Det är djurhållaren på den produktionsplats som tar emot djuret som är ansvarig för att inom sju dagar rapportera djurens ankomst. För närvarande pågår ett arbete med att integrera slakteriernas veckorapportering av alla slaktkroppar i Regina.

4.1.5 Statistikhantering

Jordbruksverket är statistikansvarig myndighet inom jordbruksområdet. Ansvaret innebär ett omfattande insamlande av data. Detta har till stora delar samordnats med insamlandet av uppgifter för stödansökningar. Vid produktionen av lantbruksstatistiken sker ett omfattande samarbete med Statistiska centralbyrån (SCB).

5 Utveckling som pågår

5.1 EU-lagstiftning för hela livsmedelskedjan från jord till bord, det s.k. ”hygienpaketet”

5.1.1 Varför nya regler om hygien och kontroll?

De nya reglerna är resultatet av en översyn för att samordna, förenkla och uppdatera befintliga EG-regler för hygien och kontroll av livsmedel och att samtidigt förbättra säkerheten för konsumenten. Översynen har resulterat i två förordningar om hygien som riktar sig till företagen och två förordningar om kontroll som riktar sig till tillsynsmyndigheterna. De antogs i slutet av april 2004 av EU: s jordbruksministrar och av Europaparlamentet och ska tillämpas från 1 januari, 2006. EG-förordningar omarbetas inte till nationella föreskrifter utan gäller direkt inom hela EU.

De nya hygien- och kontrollförordningarna bygger vidare på den grund som lades i förordning (EG) nr 178/2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning. För att få en helhetssyn på livsmedel utgår man från hela livsmedelskedjan ”från jord till bord”. Även tidigare led såsom primärproduktion och foder regleras. I den nya förordningen om kontroll vidgas helhetsperspektivet ytterligare och omfattar djurskydd, djurhälsa, foder och livsmedel. Det medför att både Djurskyddsmyndigheten, Jordbruksverket och Livsmedelsverket involveras på olika sätt.

5.1.2 Tydligare ansvar för företagen

I de nya hygienförordningarna tydliggörs företagens ansvar för att livsmedlen är säkra. Företagarna ska följa fastställda regler för hygien (god hygienpraxis) och göra upp kontrollplaner som bygger på HACCP-principer (Hazard Analysis Critical Control Points). Branschriktlinjer för hygienisk praxis och hur HACCP kan tillämpas är viktiga redskap i detta arbete. De nya reglerna är i jämförelse med befintligt regelverk mer inriktade på de mål som ska nås och ger företagen möjlighet att välja olika vägar för att uppnå målet, som är säkra livsmedel. I vissa fall är de nya reglerna flexibla och kan anpassas efter lokala förutsättningar.

Kontrollförordningarna innebär så stora ändringar i inriktningen att man kan tala om ett paradigmskifte. De fokuserar på systemtillsyn, dvs. granskning och bedömning av företagens egna kvalitetsstyrningsrutiner och kontrollsystem som hygienplaner och HACCP-planer. Detta skiljer sig från traditionell tillsyn som innebär att tillsynsmyndigheterna i huvudsak granskar pågående verksamhet och kontrollerar färdiga livsmedel.

5.1.3 Förordning om livsmedelshygien (EG nr 852/2004)

Grundläggande hygienkrav för alla slag av livsmedel har samlats i denna förordning. Nytt i jämförelse med nu gällande regler om egentillsyn, livsmedelslokaler, hantering, personalhygien mm. är att företagens ansvar i fråga om säkra livsmedel tydliggörs. Företagarna skall följa fastställda regler i fråga om hygien (god hygienpraxis) och göra upp kontrollplaner som bygger på HACCP-principer. Branschriktlinjer för hygienisk praxis och hur HACCP kan tillämpas är viktiga redskap i detta arbete. Förordningen riktar sig till alla som utövar någon form av verksamhet i något led i livsmedelskedjan, från primärproduktion av livsmedel till lagring, transport, försäljning eller tillhandahållande till konsument. I förordningen går alla dessa olika verksamheter under den gemensamma beteckningen ”livsmedelsföretag”.

Förordningen omfattar inte primärproduktion för användning inom privathushåll samt beredning, hantering och lagring av livsmedel för konsumtion inom privathushåll. Den gäller inte försäljningen av mindre mängder primärprodukter direkt till konsument, eftersom sådan försäljning ska regleras via nationella regler.

5.1.4 Primärproduktion

Inom animalieområdet finns i dag vissa hygienkrav i fråga om leden före slakt eller mjölkning. De nya reglerna omfattar alla former av primärproduktion. Dit räknas uppfödning av livsmedelsproducerande djur inklusive mjölkning, fiske och fiskodling, odling av vegetabiliska livsmedel, jakt samt bär- och svamplockning. Primärproducenter som jordbrukare och djuruppfödare, måste följa uppställda hygienkrav och föra journaler, men de behöver inte tillämpa HACCP. Deras verktyg för kvalitetsstyrning blir i stället riktlinjerna för god hygienpraxis. Därför innehåller förordningen rekommendationer om vad dessa bör innehålla. Även primärproducenter ska registreras och deras producentansvar är lika tydligt som för övriga livsmedelsföretagare.

5.1.5 Riktlinjer för god hygienpraxis

God hygienpraxis är grunden för all livsmedelshantering och innebär att verksamheten måste ha ändamålsenliga lokaler och lämplig processutrustning, effektiva rengöringsrutiner, hygienrutiner för personalen, bekämpning av skadedjur, att produkterna förvaras och hanteras vid rätt temperatur osv. De nya bestämmelserna gäller många typer av verksamheter, både små butiker som mest säljer färdigförpackade varor och stora industriella anläggningar. Det betyder att det gemensamma regelverket måste vara ganska allmänt formulerat. I branschvisa riktlinjer ges kompletterande anvisningar för utformningen av lokaler, hantering, hur HACCP ska tillämpas. Riktlinjerna skall utarbetas av branschorganisationerna i samråd med myndigheterna, men företagen får välja om de vill använda sig av dessa riktlinjer eller inte. Det är företagets eget ansvar att se till att verksamheten bedrivs på ett sätt som leder till att producerade livsmedel uppfyller gällande krav.

5.1.6 Registrering och godkännande

Företag som bedriver livsmedelsverksamhet ska informera tillsynsmyndigheten så att myndigheten kan skapa ett register över verksamheterna. Registret är till för att underlätta tillsynen. Befintliga register som upprättats för andra ändamål får utnyttjas. Verksamheter som omfattas av förordningen för animaliska livsmedel ska godkännas. Godkännande enligt de nya förordningarna är mera omfattande än lokalgodkännande enligt nuvarande bestämmelser. Det innebär en prövning av verksamheten i stort och omfattar förutom lokalerna även en bedömning av om verksamheten kan förväntas följa uppställda krav t.ex. om det finns kontrollplaner. Godkännandet förutsätter besök på plats och kan göras i två etapper; först ett tidsbegränsat villkorat godkännande om lokaler och utrustning följer uppställda krav, sedan ett slutligt godkännande om alla övriga krav är uppfyllda.

För andra verksamheter får medlemsstaterna införa nationella krav på godkännande.

5.1.7 Register för djurskyddstillsyn

Djurskyddsmyndigheten har genomfört en förstudie om att utveckla ett djurskyddstillsynsregister. Ett sådant register innehåller uppgifter om djurhållare och övriga uppgifter som behövs för att utöva offentlig tillsyn enligt djurskyddslagen. Med djurhållare likställs tillsynspliktiga objekt enligt samma lag. Det främsta syftet med förstudien och det eventuella nya djurskyddstillsynsregistret är att bistå kommunerna med uppgifter om tillsynsobjekten

och var de finns. Registret ska vara ett instrument för att förbättra och effektivisera djurskyddstillsynen. En effektiv operativ djurskyddstillsyn, som kommunerna ansvarar för, förutsätter en regelbunden och återkommande kontakt med djurhållarna i form av inspektioner, beslut, samråd eller annat utbyte av uppgifter. En sådan verksamhet bör planeras regelbundet och förutsätter en god lokal kännedom om samtliga tillsynsobjekt som bedriver djurhållning i den egna kommunen. Registret kan ge tillsynsmyndigheterna ett kraftfullt stöd vid inventering och planering av djurskyddstillsynen. Ambitionen är att dessa syften skall så långt som möjligt åstadkommas utan att skapa nya administrativa bördor för djurhållarna och kommunerna. I den mån merarbete eller förändring av arbetssätt resulteras bör den totala effektiviseringen och/eller nyttan för djurskyddet och samhället överstiga kostnaden som merarbetet eller förändringen av arbetssätt utgör.

Djurskyddsmyndigheten har i en förstudie utvärderat tre alternativa slag av djurskyddstillsynsregister. I förstudien kallas dessa alternativ för A, B respektive C och bygger på en varierande och ökande grad av verksamhetsstöd och förändring av tillsynsmyndigheternas arbete. Ett sätt att hjälpa tillsynsmyndigheterna utan att nämnvärt förändra deras arbetssätt är att sammanföra eller tillgängliggöra uppgifter från befintliga register över tillsynsobjekt hos Jordbruksverket, Livsmedelsverket, Djurskyddsmyndigheten och andra centrala myndigheter till ett nytt Djurskyddstillsynsregister. Ett väl utvecklat verksamhetsstöd för den operativa tillsynen kommer sannolikt också att medföra nytta för den kontrollerade genom att kontrollverksamheten kan struktureras på ett bra sätt.

– **Alternativ A** kan beskrivas som en rationell gruppering av samtliga befintliga statliga register om djurhållare under ett tak (en gemensam databas). På så sätt görs dessa uppgifter lätt tillgängliga för samtliga tillsynsmyndigheter. Befintliga statliga register täcker dock inte samtliga djurhållare i landet som omfattas av tillsyn, utan många typer av tillsynsobjekt finns i register och listor på regional och lokal nivå eller hos branschorganisationer. De är således inte tillgängliga eller användbara för ett centralt Djurskyddstillsynsregister.

– **Alternativ B** består därför av en databas enligt alternativ A som kompletteras med uppgifter om övriga djurhållare. Samtliga tillsynsmyndigheter skall i detta fall registrera uppgifter om de tillsynsobjekt som myndigheten har tillgång till, men som saknas i centrala register. Samtliga kända tillsynsobjekt i landet kan på detta sätt återfinnas i registret. Registret kan dock fortfarande endast användas för de delar av tillsynsarbetet som handlar om inventering av tillsynsobjekt och i viss mån planering av det. Det utgör en komplett lista över tillsynsobjekten i landet, men för att stödja andra delar av arbetsprocessen krävs mer information och fler funktioner hos registret.

– **Alternativ C** är därför en systemlösning vilken blir ett verktyg som stödjer fler delprocesser i tillsynsarbetet. Alternativ C medför, förutom en komplett inventering av samtliga kända tillsynsobjekt enligt samma principer som i alternativ B, också möjlighet att kopplat till tillsynsobjektet/djurhållaren registrera övriga uppgifter som karakteriserar djurhållaren i ett tillsynsperspektiv (t ex vilka beslut som har riktats mot denne och data från de inspektioner som företagits). C-alternativet ger alltså ett mer fullödigt systemstöd i tillsynsarbetet.

Samtliga av ovan beskrivna alternativ baseras på en delning av information mellan centrala myndigheter. Grunden för alla alternativen avseende ett Djurskyddstillsynsregister är möjligheten att sammanföra uppgifter från olika myndigheters register i en databas. Företrädesvis finns uppgifterna i Jordbruksverkets register och vissa uppgifter i Djurskyddsmyndighetens egna register. Utöver det kan uppgifter från Livsmedelsverket och andra centrala myndigheter vara aktuella. Potentialen hos ett centralt djurskyddstill-

synsregister ligger vidare i att kunna dra nytta av framtida register över tillsynsobjekt som utvecklas på någon central myndighet.

Andra samordningsmöjligheter mellan centrala myndigheter torde ligga främst inom följande områden och vara aktuella främst i det fall alternativ C införs:

- tvärvillkor
- tillsynsfrågor i ett vidare perspektiv
- smittskydd

Avseende samordning med regionala och kommunala tillsynsmyndigheter kan exempelvis följande potential nämnas och samordningsvinsterna torde öka med alternativens bokstavsordning:

- kontrollförordningen
- ökad och förenklad kommunikation i tillsynsfrågor
- enhetlighet i tillsynsarbetet såväl regionalt som i landet

5.1.8 Tvärvillkoren

Tvärvillkoren syftar till att förbättra såväl den yttre miljön som djurmiljön. Huvudsakligen är det inga nya regler som införs, de finns redan i olika regelverk och måste följas redan nu. Det som är nytt är att stöden till lantbrukaren påverkas av hur väl lantbrukaren följer dessa regler. Syftet med tvärvillkoren är att öka efterlevnaden av reglerna för skyddet av den yttre miljön och djurskyddet. I längden är det svårt att inför Europas skattebetalare och skötsamma lantbrukare försvara utbetalningar av stöd till lantbrukare som allvarligt åsidosätter till exempel djurskyddsregler.

Tvärvillkoren består av två delar:

- skötsel av jordbruksmark
- verksamhetskrav för jordbruksverksamhet

Skötselkraven kallas ibland även för hävdvillkor. All jordbruksmark ska hållas i god jordbrukshävd. Skötselkrav för åkermark innebär att de bestämmelser som tidigare fanns för träda på uttagen areal nu gäller på all träda. Dessutom tillkommer skötselkrav för betesmark och slåtteräng.

Huvuddelen av tvärvillkoren utgörs av de s.k. verksamhetskraven. Kraven handlar om:

- folkhälsa
- djurhälsa
- växtskydd
- miljö
- djurskydd

Verksamhetskraven införs successivt med början den 1 januari 2005 och ska vara slutligt införda 2007. För denna utredning är det främst verksamhetskraven som är intressanta eftersom det är här det finns en direkt koppling till andra myndigheters verksamhet.

Kontrollerna av tvärvillkoren kommer att utföras av den myndighet som redan i dag har tillsynen, vilket för flertalet verksamhetskrav är kommuner och länsstyrelser. Det är dock ännu inte fastlagt på alla områden hur tillsynsansvaret ska fördelas. Resultaten av denna tillsyn måste sedan på ett effektivt sätt göras tillgänglig för de delar av länsstyrelserna och Jordbruksverket som beslutar om de olika stödformerna.

6 Kartläggning av lämnade uppgifter

Inledningsvis genomfördes en kartläggning av de uppgifter som varje myndighet efterfrågar av sina lantbrukare och livsmedelsföretagare.

Följande uppgifter har kartlagts:

- Namn på verksamheter/system/register
- Hur är verksamheten/systemet/registret finansierat
- När på året lämnas uppgifterna
- Med vilken periodicitet lämnas uppgifterna
- Vem är uppgiftslämnare
- Till vilken myndighet lämnas uppgifterna
- Vilket är syftet med att uppgifterna lämnas
- Hur många lantbrukare eller livsmedelsföretag lämnar denna typ av uppgifter
- Hur använder myndigheten uppgifterna
- Hur lagras uppgifterna
- Hur omfattande är registret (storlek)
- Sker det någon IT-baserad bearbetning av uppgifterna
- Samverkar registret/systemet med andra register/system
- Med vilka system/register samverkar registret/systemet
- Vilket lagstöd finns för insamlandet av uppgifterna
- Vilken sekretess gäller för uppgifterna
- Hur lämnas uppgifterna till myndigheten
- Kontaktperson vid myndigheten

Antal verksamheter/system/register vid respektive myndighet där uppgifter samlas in:

Jordbruksverket	166
Livsmedelsverket	12
Djurskyddsmyndigheten	1

Målet var att få en komplett sammanställning av de uppgifter som de tre myndigheterna samlar in, varför och hur detta sker. Med hjälp av underlaget går det att identifiera om myndigheterna samlar in samma uppgifter. Underlaget visar också om det finns uppgifter vid någon av myndigheterna som de andra kan ha nytta av.

Utredningen har inte tagit ställning till om de identifierade uppgifterna är nödvändiga att kräva in eller inte. Detta hanteras i myndigheternas redan pågående arbete med administrativa förenklingar.

Kartläggningsmaterialet finns tillgängligt vid Jordbruksverket under diarienummer 19 1375/05.

7 Slutsatser

Utredningen har genomfört en kartläggning av de uppgifter som samlas in inom respektive myndighets verksamhetsområde. Således omfattas samtliga uppgifter som samlas och lagras, oavsett om det sker elektroniskt eller på papper. Materialet har analyserats utifrån tre huvudsakliga frågeställningar:

1. Har vi identifierat uppgifter som förekommer vid flera myndigheter?
2. Har vi identifierat att någon myndighet har uppgifter som någon annan kan ha nytta av i sin verksamhet?
3. Levererar vi i dag uppgifter till någon annan organisation för att den ska kunna genomföra sin verksamhet?

7.1 Inget dubbelt uppgiftslämnande

Ett viktigt och kanske för en del förvånande resultat är att utredningen inte identifierat någon nämnvärd dubbel insamling av uppgifter till Djurskyddsmyndigheten, Jordbruksverket och Livsmedelsverket.

När det förekommer gäller det främst det vi skulle kunna benämna generella uppgifter, som namn, adress, telefon mm. Däremot framgår det av Jordbruksverkets handlingsplan för att minska den administrativa bördan för företag att det förekommer ett dubblerat uppgiftslämnande till myndigheter som inte omfattas av denna utredning, bl. a. Statens veterinärmedicinska anstalt, Läkemedelsverket och Kemikalieinspektionen. Utredningen har inte heller kunnat påvisa något större utbyte av uppgifter mellan de tre myndigheterna. Visst dubbelriktat informationsutbyte sker mellan Livsmedelsverket och Jordbruksverket, bl. a. slaktstatistik. Utredningen har inte heller kunnat identifiera någon större mängd uppgifter som finns hos någon av dessa tre myndigheter som någon annan av dem i dag skulle ha nytta av. De mindre brister i uppgiftshandlingen som påträffats är av begränsad karaktär där det finns linjeorganisationer inom myndigheterna som har ansvaret för att åtgärda bristerna. Dessa har vi därför lämnat åt sidan.

För Jordbruksverkets stödhantering finns inte några större möjligheter till en ökad samordning av uppgiftslämnandet. Jordbruksverket fortsätter att inom ramen för sitt uppdrag att utveckla dessa tjänster efter kundernas behov. Däremot finns det en stor mängd uppgifter som kan ge en bra bild av vad lantbrukare och livsmedelsföretag bedriver för verksamhet och som bl. a. kommunerna kan antas ha nytta av i sitt operativa tillsynsarbete.

7.2 Ökat behov av uppgifter

Under utredningsarbetet har vi konstaterat att myndigheterna tillsammans med kommunerna står inför ett antal större förändringar kopplade till tre företeelser:

- Hygienpaketet
- Djurskyddstillsynsregister
- Tvärvillkor

Det kan antas att behovet av delning av uppgifter mellan berörda myndigheter kommer att öka i framtiden genom djurskyddstillsynsregistret, hygienpaketet och tvärvillkoren. Redan i dag sker insamling av uppgifter från lantbrukare och livsmedelsföretag till kommuner och

länsstyrelser vid genomförandet av den operativa tillsynen. Nya uppgifter kan komma att behövas för att bland annat riskklassificera tillsynsobjekten, vilket är ett nytt krav inom ramen för kontrollförordningen. De externa kontakter utredningen har haft med olika intressenter har också visat på behovet av tillgång till olika uppgifter för att underlätta den operativa tillsynen inom verksamhetsområdet.

Kartläggningen omfattar inte kommunernas hantering av uppgifter. Inom detta område bygger vi på den kännedom som redan finns inom de centrala myndigheterna om den kommunala verksamheten. Vi har antagit att kommunernas arbete kan underlättas genom ett systemstöd avseende såväl tillsynsadministrationen som ett utökat samarbete med centrala myndigheter.

Denna fråga ligger dock utanför utredningens uppdrag och har därför inte behandlats utförligare.

7.3 IT-stöd för bättre samordning

I detta sammanhang kan det finnas skäl att diskutera någon form av gemensamt IT-stöd för hanteringen av gemensamma uppgifter. Inom tillsynsverksamheten finns det skäl att anta att ett sådant kan stödja likriktningen av dessa processer. Rätt utformat kan detta också komma lantbrukare och livsmedelsföretagare till del i form av minskad administrativ börda bl. a. i samband med tillsynsverksamhet. Det är dock inte självklart hur en sådan lösning kan se ut och om det är lämpligt att tala om det i termer av ett system. I sammanhanget kan det nämnas att kommunerna i dag huvudsakligen använder sig av ett av tre i dag befintliga system på marknaden vid utförandet av sin tillsynsverksamhet. Inför arbetet med hanteringen av insamlingen av data för tvärvillkoren har det framkommit att kommunerna vill undvika ytterligare system för detta utan föredrar att utgångspunkt tas i nuvarande system. Utformningen av ett systemstöd måste belysas närmare i samråd med de organisationer som förväntas ha nytta av detta. För att undvika inlåsnings- och felaktiga förväntningar är det i nuläget bättre att tala i termer av lösningar för informationsdelning, informationsförsörjning och processtöd. Tidsfaktorn är också viktig i detta sammanhang. Pågående reformer kräver snabba lösningar.

Jordbruksverkets förslag för att hantera tvärvillkoren bygger på en integrationslösning mellan de kommunala systemen och Jordbruksverkets system där befintliga kommunala system används i så stor utsträckning som möjligt. Denna lösning skall finnas tillgänglig någon gång under början av 2006.

Ett system som kan hantera samtliga myndighetsbeslut och där kunden kontinuerligt underhåller och ändrar uppgifter om sin verksamhet efter hand kan vara svårt att genomföra. Vissa förfaranden är hårt reglerade avseende tidpunkter för olika ansökningar mm. Den största delen av uppgifter som myndigheterna hanterar centralt finns på Jordbruksverket. Dessa uppgifter lämnas under hårt reglerade former med en specifik ansökningsdag kombinerat med en viljeförklaring där den specifikt lämnade uppgiften, tidpunkten för inlämnandet och viljeförklaringen är utgångspunkter för prövningen. Andra typer av uppgiftslämnande är kontinuerliga, t ex rapporteringen till CDB (centrala djurdatabasen). Detta kräver väl utformade system som klarar daglig användning med hög frekvens. Jordbruksverkets system utgör därför en bra grundkälla för andra verksamheter och system. Målsättningen bör vara att begränsa uppgiftslämnandet genom att utnyttja de uppgifter som lämnas t.ex. till Jordbruksverket så att något registerunderhåll avseende dessa uppgifter sedan inte är nödvändigt.

Företagen behöver på ett och samma ställe kunna hitta den information som krävs för att det ska vara möjligt att bedriva näringsverksamhet. Det gäller bl. a. regelverk. I dag måste en

lantbrukare eller livsmedelsföretagare vända sig till ett flertal myndigheter för att hitta den information som är nödvändig, t.ex. Jordbruksverket, Livsmedelsverket, Djurskyddsmyndigheten, Naturvårdsverket, länsstyrelser och kommuner. Det är därför rimligt att eftersträva en lösning som stödjer lantbrukare och livsmedelsföretagare i en viss typ av verksamhet eller ärende. Ett exempel kan vara byggnationer där lantbrukaren måste ansöka om bygglov, få ritningar godkända och ansöka om stöd för genomförandet. Idéer skulle kunna hittas i projekt liknande det som Skatteverket och Bolagsverket genomför för den som vill bilda nytt bolag eller typen av samordning som sker i projektet VISAM eller via NUTEK:s företagarportal.

7.4 Analys av rättsliga konsekvenser behövs

Ett fortsatt arbete i denna riktning kräver en fördjupad analys av i vad mån gällande författningsreglering behöver anpassas. Ett gemensamt utnyttjande av information mellan myndigheter kräver en rättslig analys av de bestämmelser som finns om skydd för personuppgifter och sekretess. En av grundstenarna i reglerna om skydd för personuppgifter är att uppgifter endast får samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och att uppgifterna inte får behandlas för något ändamål som är oförenligt med det för vilket uppgifterna samlades in. En annan grundsten är den registrerades rätt att få information om vilka uppgifter som behandlas om honom eller henne och att den registrerade kan utnyttja sin rätt att begära rättelse av felaktiga uppgifter. I det fortsatta utvecklingsarbetet med att förenkla för företagarna genom möjligheter till spridning av uppgifter mellan myndigheter är det nödvändigt att dessa bestämmelser iakttas. Frågor som kan diskuteras är t.ex. hur den enskilde ska kunna förutse för vilka ändamål och hos vem dennes uppgifter kommer att behandlas samt vilka möjligheter den registrerade har att känna till vart han eller hon ska vända sig för att få information om behandlade uppgifter och för att begära rättelse.

8 Utredningens förslag

8.1 Utökad tvärsektoriell samverkan

Utredningen föreslår att det tvärsektoriella samarbetet mellan Jordbruksverket, Djurskyddsmyndigheten, Livsmedelsverket, Naturvårdsverket, kommuner, länsstyrelser och näringen utvecklas. Härigenom skapas ökade förutsättningar för myndigheterna att bättre stödja lantbrukare och livsmedelsföretagare i deras livsmedelsproduktion.

Samverkan ska ske inom de områden där näringen i dag ser att förbättringar kan uppnås om myndigheterna ökar sitt samarbete.

I dag måste livsmedelsproducenten kontakta ett flertal myndigheter. För att skapa förutsättningar för att bättre kunna möta förenklingskraven från lantbrukare och livsmedelsföretagare inom livsmedelsproduktionen kan en gemensam plattform för samarbete leda till att en mer sammanhållen administration med målet att uppnå en så bra arena som möjligt för lantbrukare och livsmedelsföretag.

Detta leder till ett organisationsöverskridande förbättringsarbete med näringens process i fokus. Utgångspunkter kan tas i de samverkansformer som redan idag finns. Då samtliga berörda myndigheter och organisationer inte ingår i utredningen är det inte lämpligt att precisera hur ett sådant förfarande skulle kunna genomföras.

Ett viktigt första steg vid etableringen av det tvärsektoriella samarbetet är formulerandet av gemensamma och tydliga mål för arbetet.

8.2 Delning av uppgifter mellan myndigheter och intressenter

De register som finns hos myndigheterna i dag bör spridas och göras tillgängliga för andra myndigheter och intressenter. Detta kan ske genom utnyttjande av den nationella standarden SHS, spridnings- och hämtningssystemet, som är en kommunikationslösning för informationsutbyte genom meddelandehantering eller annan lämplig teknik. I dagsläget skulle det till övervägande delen handla om uppgifter som Jordbruksverket har. Dessa uppgifter skulle om det uppstår konkret efterfrågan kunna göras tillgängliga via ett fördefinierat gränssnitt som publiceras på lämpligt sätt, t ex som en SHS: nod via den s.k. SHS-katalogen. Myndigheter och organisationer som är intresserade av dessa uppgifter kan där ansluta sig och få del av dessa. Till detta måste det kopplas en finansieringslösning. Denna form av informationsspridning kan vara ett sätt för ett eventuellt framtida djurskyddstillsynsregister m.fl. att få tillgång till Jordbruksverkets uppgifter. Uppgifter som kan komma att efterfrågas av andra myndigheter är bl. a. delar av CDB och Vet@ (Jordbruksverkets veterinära system).

Vid tillskapande av möjligheter till informationsdelning är beaktande av sekretesslagstiftning och PUL en förutsättning.

Genom att myndigheterna delar på uppgifter som lantbrukaren eller livsmedelsföretagaren redan lämnat minskar risken för att de måste lämna samma uppgifter igen. I dag kan vi framför allt se att detta kan få effekt inom olika former av tillsynsverksamhet.

För att stödja detta framtidsarbete och kommande krav finns det skäl att skapa en gemensam begreppskatalog. En sådan kommer att göra det enklare för myndigheterna att dela uppgifter och bättre stödja eventuella kommande systemlösningar. Ett förfarande med informationsdelning, som är av denna omfattning, kan komma att kräva författningsreglering.

Vill man överväga någon form av teknisk samverkan mellan berörda myndigheter krävs en fördjupad analys avseende behov och förutsättningar. Detta är nödvändigt för att motverka de problem som uppstår vid utvecklingen av nationella gemensamma IT-system. Viktigt är att det skapas en modern myndighetsintegration där olika verksamhetssystem, gemensamma som enskilda, kan samverka kring olika uppgifter.

8.3 Portal

Utredningen föreslår att en portal för lantbrukare och livsmedelsföretag skapas. Denna portal ska betjäna såväl lantbrukare, livsmedelsföretagare som myndigheter med olika typer av information i den gemensamma processen kring produktionen av livsmedel, oavsett var denna information är producerad eller lagrad.

I dag finns ett antal portaler som rör företag där information samlas från flera myndigheter, bl.a. för att starta företag, samt portaler som vänder sig direkt mot småföretagare. Utredningens förslag har dock som huvudmål att skapa en tjänst där lantbrukare och livsmedelsföretag kan söka och finna olika typer av information och tjänster direkt anpassade för deras specifika situation - livsmedelsproduktion - och som kan ge ett direkt stöd vid nyetablering eller tillväxt. För att ytterligare skapa nytta kan det finnas skäl att låta en sådan portal också innehålla information från privata organisationer, t.ex. marknadens egna kvalitetsorgan såsom KRAV.

På detta sätt kan det skapas en helhet kring de processer som bedöms viktiga och relevanta att hålla ihop. Det är viktigt att denna typ av tjänster inte endast är myndighetsorienterade utan att vi också tar vara på de positiva effekter som uppstår när myndigheter och privata organisationer samarbetar.

För att lyckas med denna typ av lösning krävs ett välutvecklat och engagerat tvärsektoriellt samarbete. Arbetet med att identifiera vilka processer som kan vara lämpliga för denna typ av samverkan kräver ett starkt engagemang från näringen. Utvecklingen av en dylik portaltjänst måste ske i nära samverkan mellan myndigheter och slutanvändare. Det är också viktigt att beakta erfarenheter från utvecklingen av liknande portaler.

Portalen skulle kunna innehålla följande tre huvudtjänster:

8.3.1 Sökning av information

Information från myndigheter och andra organisationer aktiva inom livsmedelsproduktionen skall göras tillgänglig utifrån lantbrukarens eller livsmedelsföretagarens specifika behov. För att underlätta för lantbrukare och livsmedelsföretagare att identifiera och förstå vilka regler m.m. som gäller för den aktuella verksamheten bör tjänster för spridning av information utifrån lantbrukarens eller livsmedelsföretagarens specifika situation skapas. Målet ska vara att den som söker information genom att beskriva ett antal nyckelfaktorer för sin verksamhet vid ett och samma tillfälle skall få för den aktuella situationen relevant information. Företagaren slipper då att söka information på flera webbplatser och avgöra vilken

information av den som tillhandahålls som är viktig i just dennes situation. Att söka och sälla bland information är både tidskrävande och svårt. Underlättas sökningen av information ökar förutsättningarna för lantbrukaren och livsmedelsföretagaren att göra rätt från början. På detta sätt underlättas myndighetskontakten och behovet för kunden att lämna kompletterande eller ändrade uppgifter till myndigheterna minskar. I en modern myndighetsvärld skall det inte vara nödvändigt för dem som söker information att besöka flera webbplatser för att bedriva sin verksamhet. Ett exempel i detta sammanhang är Jordbruksverkets stödguide där lantbrukaren genom att ange ett antal geografiska parametrar får relevant information för den situation han befinner sig i.

8.3.2 Tjänstepalett

Via portalen skall lantbrukaren och livsmedelsföretagaren också ha samlad tillgång till de interaktiva tjänster som myndigheter och organisationer tillhandahåller. Detta är en enkel länktjänst där användaren kan skapa sin egen sida med de interaktiva tjänster han har nytta av i sin verksamhet. Myndigheter och organisationer bör i detta sammanhang sträva efter en s.k. Single Sign On där användaren enkelt kan logga in och sköta sina ärenden. E-legitimation är i detta sammanhang en viktig möjliggörare.

8.3.3 ”Single Window”

Mot bakgrund av att det i ett flertal fall är mer än en myndighet inblandad inför starten av en ny verksamhet finns det goda möjligheter att utveckla gemensamma samverkanstjänster i enlighet med det fjärde steget på den s.k. 24-timmarstrappan, (se Statskontorets vägledning 24-timmarstrappan). Enkelt uttryckt innebär detta att kunden endast skall behöva anmäla sitt ärende till en myndighet även om flera myndigheter är inblandade. Myndigheterna skall därefter hantera processen mellan sig utan att lantbrukaren och livsmedelsföretagaren skall behöva ta kontakt med ett flertal myndigheter. Denne skall under ärendets process ha en enkel möjlighet att följa ärendet och se vilken myndighet som för tillfället hanterar ärendet.

Detta skapar förutsättningar för minskade kontakter med myndigheterna. Vidare skapar det ökade möjligheter för myndigheterna att samverka kring information genom att utnyttja i ärendet befintlig information tillsammans med information i centrala register. Detta minskar behovet av uppgiftslämnande för den som startat ärendet. Här finns ett antal projekt att hitta vägledning från, bl.a. länsstyrelserna och hanteringen av yrkestrafiktillstånd och Jordbruksverkets och Tullverkets samordning av tulldeklaration och ansökan om exportbidrag, AX.

9 Referensmaterial

1. Uppdrag att utreda möjligheten för företag att lämna samordnad information till vissa myndigheter (Jo2005/359)
2. Regeringens handlingsprogram för minskad administrativ börda för företagen mm (Skr.2004/05:48)
3. Jordbruksverkets handlingsplan för att minska den administrativa bördan för företag, 2004-04-29
4. Samordnad tillsyn i Katrineholms kommun, projektredovisning, LRF, 2002-08-15
5. Samordnad lantbrukskontroll i Skåne, slutrapport, LRF, 2004-11-22
6. Samordnad lantbrukskontroll i Skåne, utvärdering
7. Smartare regler för enklare vardag, juni 2004, svenskt näringsliv

10 Bilagor

Bilaga 1: Regeringsuppdraget

Bilaga 2: Sammanställning av resultatet från genomfört samråd

Bilaga 3: Sammanställning av resultatet från genomförd remissomgång

REGERINGEN

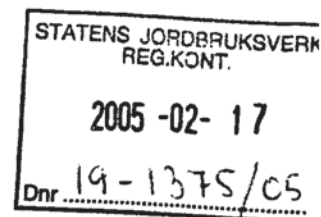
Regeringsbeslut 1

2005-02-10

Jo2005/359

Jordbruksdepartementet

Statens jordbruksverk
551 82 JÖNKÖPING

Uppdrag att utreda möjligheten för företag att lämna samordnad information till vissa myndigheter

Regeringens beslut

Regeringen beslutar att ge Statens jordbruksverk, Djurskyddsmyndigheten och Livsmedelsverket i uppdrag att utreda hur den administrativa bördan för lantbruksföretag och småskaliga livsmedelsföretag kan underlättas genom att söka vägar för samordning av företagens informationslämnande till myndigheterna. Uppdraget skall redovisas samlat. Utredningsarbetet skall samordnas av Statens jordbruksverk.

Myndigheterna skall lämna förslag till gemensamma rutiner för inhämtande och lagring av information, för att så långt möjligt minska och begränsa företagets arbete med inlämnande av samma uppgifter till olika myndigheter.

Uppdraget skall redovisas efter samråd med Datainspektionen, Statistiska Centralbyrån, Naturvårdsverket och NUTEK. Länsstyrelserna, Kommunalarbetareförbundet, Lantbrukarnas Riksförbund, Näringslivets Regelnämnd, Skogs- och Lantarbetsgivareförbundet, Sveriges Kommuner och Landsting samt andra berörda organisationer skall ges möjligheter att lämna synpunkter.

Uppdraget skall redovisas senast den 30 september 2005.

Bakgrund

Institutionella faktorer, som politik, lagar och regelverk, påverkar till stor del företagandets villkor. Genom såväl olika gemensamma regelverk inom EU som nationella regler berörs ett stort antal jordbruks- och livsmedelsföretag av krav på uppgiftslämnande till flera myndigheter. Det kan handla om uppgifter som skall lämnas i samband med

C. M. H. K.

Postadress
103 33 Stockholm

Telefonväxel
08-405 10 00

E-post: registrator@agriculture.ministry.se

Besöksadress
Fredsgatan 8

Telefax
08-20 64 96

Telex
156 81 MINAGRI S

ansökningar om stöd, men också om uppgifter som måste lämnas för att visa att man uppfyller gällande regler eller för att bidra till den officiella statistiken.

En undersökning från OECD från 2001 visar att kostnaderna för att administrera regelverk som avser skatter, miljö och arbetsmarknad kan uppgå till så mycket som ca 30 000 kr per anställd och år för svenska företag med färre än 20 anställda. Motsvarande kostnad för företag med mellan 50 och 500 anställda är 6 000 kr. Ett litet företag kan alltså ha upp till fem gånger så höga kostnader per anställd för att hantera administrativa krav i regelverken jämfört med ett större företag.

Specifikt på lantbruksområdet visar en kartläggning som Statens jordbruksverk och Lantbrukarnas Riksförbund låtit göra att av 29 lantbrukare som djupintervjuades angående deras administrativa börda uppskattades medianvärdet för all administration till ca 45 arbetsdagar per år. Lantbrukarna har i huvudsak fokuserat på administrativ börda och myndighetskontakter avseende Centrala djurdatabasen (CDB), EU-stöd och kontroller av dessa.

Undersökningar visar också att många lantbruksföretag idag diversifierar sin verksamhet för att skapa ekonomisk bärkraft i företaget. Detta leder ofta till att verksamheten omfattas av ytterligare regelverk, vilket kan medföra ännu större administrativa bördor.

Den svenska livsmedelspolitiken bygger sedan länge på ett kedjeperspektiv "från jord till bord". Ett sådant perspektiv förutsätter tillgång till information om förhållanden i olika steg av produktionen. Samtidigt är det angeläget att minska företagens administrativa börda.

Många myndigheter utvecklar internetbaserade tjänster i syfte att underlätta administrationen för företagen. Riksförsäkringsverket, Tullverket, Arbetsmarknadsverket m.fl. myndigheter erbjuder olika internetbaserade tjänster för att öka tillgängligheten och underlätta pappersarbetet för företagare. Statens jordbruksverk har numera bl.a. en elektronisk version av ansökan om EU-stöd samt erbjuder rapportering till CDB via Internet.

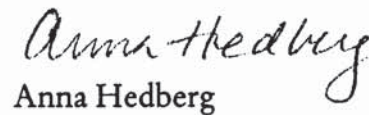
Regeringen har också givit samtliga departement och ett betydande antal myndigheter i uppdrag att göra en genomgång av samtliga författningar som berör företagande i syfte att identifiera onödigt betungande föreskrifter och redovisa de åtgärder som vidtas eller planeras att vidtas under innevarande mandatperiod för att minska den administrativa bördan för företag. Dessa uppdrag har redovisats i Regeringens handlingsprogram för minskad administrativ börda för företagen m.m. (Skr. 2004/05:48). Ett arbete med förenklingsinriktning är således redan initierat på myndigheterna. Detta arbete kommer även att bidra till bättre förutsättningar för

företagande inom de areella näringarna. Uppdragen under handlingsprogrammet är dock givna till myndigheterna separat, och utgår inte från någon gemensam redovisning från flera myndigheter av tänkbara förbättringar.

Mot denna bakgrund anser regeringen att det bör undersökas hur man kan underlätta och samordna informationslämnande från företag till myndigheter så att lantbruksföretagens och de småskaliga livsmedelsföretagens kostnader för detta minskas.

På regeringens vägnar

Ann-Christin Nykvist

Anna Hedberg

Likalydande till:

Djurskyddsmyndigheten
Livsmedelsverket

Kopia till:

Finansdepartementet
Miljö- och samhällsbyggnadsdepartementet
Näringsdepartementet
Datainspektionen
Statistiska Centralbyrån
Naturvårdsverket
NUTEK
Samtliga länsstyrelser
Kommunalarbetareförbundet
Lantbrukarnas Riksförbund
Näringslivets Regelnämnd
Skogs- och Lantarbetsgivareförbundet
Sveriges Kommuner och Landsting
Livsmedelsföretagen

Sammanställning av samrådsyttranden

Efter att ha beretts tillfälle att inkomma med synpunkter i enlighet med samrådsförfarandet har yttrande över Jordbruksverkets, Livsmedelsverkets och Djurskyddsmyndighetens gemensamma rapport angående uppdraget att utreda möjligheten för företag att lämna samordnad information till vissa myndigheter (Jo2005/359) avgetts av Nutek, Datainspektionen, SCB och Naturvårdsverket.

Datainspektionen: I förslaget till webbportal och en s.k. tjänsteпаlett talas om vikten av e-legitimation. Datainspektionen instämmer i detta. Inspektionen saknar möjlighet att på förevarande underlag avgöra huruvida även elektroniska signaturer bör övervägas i samband med tjänsteпаletten.

Webbportalen ska också innehålla en s.k. Single Window-tjänst där företagaren, när myndigheter hanterar uppgifter om denne mellan sig, enkelt ska kunna följa ärendet under dess process. När det gäller information som överförs via nät eller på annat sätt är det viktigt att det finns lämpliga säkerhetsåtgärder som garanterar enskildas integritet och att det finns tillräckliga garantier för att obehöriga inte får tillgång till sekretesskyddad information eller uppgifter om andra personer. Datainspektionen anser därför att man även i fråga om tjänsten Single Window och företagarens möjlighet att följa ärendet under dess process, bör betona vikten av säker identifiering genom e-legitimation.

Ett fortsatt arbete i denna riktning kräver naturligtvis en analys av i vad mån gällande författningsreglering behöver anpassas. Datainspektionen anser att ett gemensamt utnyttjande av information mellan myndigheter kräver en rättslig analys av de bestämmelser som finns om skydd för personuppgifter och sekretess. En av grundstenarna i reglerna om skydd för personuppgifter är att uppgifter endast får samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och att uppgifterna inte behandlas för något ändamål som är oförenligt med det för vilket uppgifterna samlades in. En annan grundsten är den registrerades rätt att få information om vilka uppgifter som behandlas om honom eller henne och att den registrerade kan utnyttja sin rätt att begära rättelse av felaktiga uppgifter.

I utvecklingsarbetet med att förenkla för företagarna genom möjligheter till delad information mellan myndigheter bör man därför också överväga på vilket sätt dessa bestämmelser ska kunna iaktas. Frågor som kan diskuteras är t.ex. hur den enskilde ska kunna förutse för vilka ändamål och hos vem hans uppgifter kommer att behandlas samt vilka möjligheter den registrerade har att känna till vart han eller hon ska vända sig för att få information om behandlade uppgifter och för att begära rättelse.

NUTEK: Rapporten beskriver verksamheter hos de tre myndigheterna som idag ger upphov till uppgiftslämnande och administration för de aktuella företagen, utveckling som pågår, den informationskartläggning som gjorts samt slutsatser och förslag. För att få en ännu tydligare helhetsbild och en ökad förståelse för sammanhanget och problembilden för de aktuella företagen, skulle det enligt vår uppfattning vara önskvärt om det fanns en översiktlig beskrivning av de tre myndigheternas olika ansvarsområden och gränsdragningen dem emellan samt till kommuner och länsstyrelserns ansvarsområden när det gäller företagens uppgiftslämnande och administration. Även om kommuner och länsstyrelser, såvitt har förståtts, medvetet till största delen lämnats utanför, så vore det också värdefullt för helhetsbilden om det skulle vara möjligt att åtminstone grovt uppskatta och ange hur stor del

av de aktuella företagens uppgiftslämnande och administration på området som avser de tre centrala myndigheterna och hur stor del som avser kommuner och länsstyrelser.

Beträffande förslaget om utökad tvärssektoriell samverkan ges i rapporten ingen närmare information om hur denna samverkan ska ske. I slutrapporten bör tydligare framgå hur förenklingarna för företagen ska ske. Generellt sett ser Nutek positivt på ett utökat samarbete på området då det bör kunna leda till förbättringar för företagen. Vi noterar här att många av myndigheternas förslag till åtgärder inom regeringens handlingsprogram för minskad administration för företag också tar upp frågor om bättre samordning och samverkan myndigheter emellan.

Generellt gäller också att Nutek ser positivt på en utveckling där myndigheter kan dela på information och där myndigheter använder ord och begrepp på ett enhetligt sätt. Nutek vill dock framhålla att det är något som kräver ytterligare utredning, t ex när det gäller behov på just detta område, sekretessfrågor, tekniska lösningar mm, där Nutek utifrån denna rapport inte tar ställning. Vid en sådan utveckling är det dock av största vikt att se uppgiftslämnandet ur företagarnas synvinkel, att beakta företagarnas integritet och att vara tydlig gentemot företagarna.

Att på olika sätt utnyttja de möjligheter informationsteknologin ger kan leda till förenklingar och förbättringar i flera avseenden för företagarna, och är något som myndigheter enligt Nutek bör använda sig av i sitt arbete för att underlätta för företagen. Vi vill dock framhålla att alla företagare inte kan eller vill använda sig av IT i sina kontakter med myndigheter och det är något som man inte får bortse från i arbetet med att underlätta för företagarna. Nutek kan i nuläget inte bedöma huruvida det finns behov av en separat, särskild webbportal för den aktuella målgruppen i enlighet med förslaget i den preliminära rapporten. Vid eventuella framtida diskussioner har Nutek möjlighet att bistå med erfarenheter från sitt arbete med utvecklingen av webbportalen Företagarguiden.

När det gäller samtliga förslag är det viktigt att det i slutrapporten framgår inom vilket tidsperspektiv myndigheterna tror att arbetet kan påbörjas och även när det kan komma att bli verklighet och därmed bli till nytta för företagen.

Naturvårdsverket: Naturvårdsverket har få direkta synpunkter på de tekniska förslagen, men instämmer givetvis i intentionen i förslag 1 där det anges att det tvärssektoriella samarbetet mellan Jordbruksverket, Djurskyddsmyndigheten, Livsmedelsverket, Naturvårdsverket, kommuner, länsstyrelser och näringen stärks. Hur detta konkret skall gå till framgår dock inte.

Förslag nummer 2 berör företagens uppgiftslämnande, men som verket uppfattar förslaget så innebär det ingen förenkling för merparten av företagen. Förslaget innebär förenklingar för myndigheternas tillsyn, vilket verket inte kan se ingår i uppdraget.

Förslag nummer 3 gäller en ny webbportal. Verket är tveksam till nyttan i förhållande till de insatser som krävs för att webbportalen skall vara företagarna till hjälp. Verket vill framhålla att förenklingar kan göras för företag som söker hjälp genom länkar på respektive myndighets hemsida till andra myndigheter som företagen tipsas till. Arbetet med detta skulle även samtidigt kunna stärka det tvärssektoriella arbetet på fältnivå inom respektive myndighet. Verket vill understryka att de små livsmedelsproducerande företag som lättnaderna skall gynna ofta inte har kapacitet att hålla sig uppdaterade på nyheter på Internet, men har sannolikt varit tvungna att lära sig adresserna till de myndigheters hemsidor som de berörs av.

Verket förordar alltså en samordning mellan myndigheternas hemsidor framför en ny webportal. I förslaget anges även att portalen skall innehålla information från privata organisationer t ex KRAV. Verket ser det som olämpligt att blanda ihop myndighetsutövande och frivilliga åtaganden. Naturvårdsverket har svårt att se hur de lagda förslagen underlättar för den normala företagaren.

SCB: SCB är generellt positiva till alla åtgärder som kan minska den administrativa bördan för uppgiftslämnarna. De förslag som lämnas om utökad tvärsektoriell samverkan, uppgiftsdelning och webportal är alla förslag som SCB tillstyrker. Vad gäller uppgiftsdelning är det möjligt att de förslag som ges även skulle kunna vara till gagn för statistiken i form av minskad insamling. Även ur detta perspektiv är SCB positivt till förslaget.

Sammanställning av remissvar

Sammanlagt har 24 av 41 remissinstanser besvarat remissen. I de inkomna remissvaren finns ett flertal konkreta idéer värda att följa upp och ta som utgångspunkt för ett eventuellt fortsatt arbete i enlighet med förslaget.

De kommentarer vi valt att ta med i denna sammanställning är sådant som remissinstansen tryckt på som särskilt viktig för att förslaget skall kunna lyckas eller som de ser som försvårande för ett genomförande.

Generella anmärkningar.

1. Remissinstanserna är positiva till uppdraget och dess ansats. De pekar bl a på vikten av strukturerat förenklings- och förbättringsarbete.
2. Det är viktigt att kommuner och länsstyrelser deltar i den framtida samverkan. Det har setts som en brist att dessa inte omfattats av utredningen.
3. Utvecklingen av en gemensam portal ifrågasätts främst ur lönsamhetssynpunkt men också ur ett rent tekniskt perspektiv. En bättre samordning av myndigheternas hemsidor föreslås av några.

Svaren har sammanställts enligt följande.

Remissinstanser	Tvärsektoriell samverkan	Uppgiftsdelning	Portal
Svenska Ägg	+	+	+
Lst Västerbotten	+	+	+
Svenskt Näringsliv	+	+	+
Lst Skåne	X	-	0
Näringslivets Nämnd för Regelgranskning	+	+	X
Lst Halland	X	X	+
Lst Östergötland	+	+	-
Lst Norrbotten	+	X	-
Svensk Mjök	+	+	+
Sveriges Kommuner och Landsting	X	X	X
Lst Gotland	+	0	-
LRF	+	+	+
Lst Dalarna	+	+	+
Lst Stockholm	+	+	-
Lst Örebro	+	0	+
Lst Jämtland	+	+	0
Lst Västmanland	+	0	+
Kött och Charkföretagen	X	X	X
Livsmedelsföretagen	X	X	X
Lst Jönköping	+	+	-
Lst i Blekinge	+	+	-
Lst Värmland	X	+	X

Svensk handel	x	x	x
KRAV Ek. förening	x	+	+

Sammanfattning

	Tvärsektoriell sam- verkan	Uppgiftsdelning	Portal
Positiva	16	14	10
Negativa		1	6
Ingen kommentar	8	6	6
Neutral till förslaget		3	2

Teckenförklaring

Positiv	+
Negativ	-
Ingen kommentar	x
Neutral till förslaget	0

Jordbruksverkets rapporter 2005

1. Ängs- och betesmarksinventeringen 2002–2004.
2. Ängs- och betesmarksinventeringen – *inventeringsmetod*.
3. Merkostnader och mervärden i svenskt jordbruk.
4. Konflikt eller samverkan mellan ekonomiska, sociala och miljömässiga mål på landsbygden?
5. Kartläggning och analys av hästverksamheten i Sverige.
6. Sveriges utrikeshandel med jordbruksvaror och livsmedel 2001–2003.
7. Indikatorsystem för småbiotoper – *metodutveckling för nationell övervakning av biologisk mångfald*.
8. Indikatorsystem för ängs- och betesmarker – *metodutveckling för nationell övervakning av biologisk mångfald*.
9. Fragmenterat landskap – *en kunskapssammanställning om fragmentering som hot mot biologisk mångfald*.
10. Åtgärder för att främja och underlätta för småskalig livsmedelsförädling – *ett regeringsuppdrag till Jordbruksverket och Livsmedelsverket*.
11. Jordbruksverkets foderkontroll 2004 – *Feed Control by the Swedish Board of Agriculture 2004*.
12. Marknadsöversikt – *bearbetade jordbruksvaror (icke bilaga I)*.
13. Växtnäringsförsörjning inom Ekologiska produktionsformer – *rapport från projektet CAP:s miljöeffekter*.
- 14A. Tekniskt underlag för nytt landsbygdsprogram.
- 14B. Styrmedel och ersättningsmodeller för kollektiva nyttigheter – *bilaga 3 till tekniskt underlag för nytt landsbygdsprogram*.
- 14C. Åtgärder för konkurrenskraft och tillväxt på landsbygden – *bilaga 4 till tekniskt underlag för nytt landsbygdsprogram*.
- 14D. Skogsåtgärder – *bilaga 5 till tekniskt underlag för nytt landsbygdsprogram*.
- 14E. Åtgärder för kompetensutveckling – *bilaga 6 till tekniskt underlag för nytt landsbygdsprogram*.
- 14F. Partnerskap och Leadermodellen – *bilaga 7 till tekniskt underlag för nytt landsbygdsprogram*.
- 14G. Förenklingar och effektiviseringar i stödsystemen – *bilaga 8 till tekniskt underlag för nytt landsbygdsprogram*.
- 14H. Samordnings- och övergångsfrågor – *bilaga 9 till tekniskt underlag för nytt landsbygdsprogram*.
15. Tekniskt underlag för nytt landsbygdsprogram – *delrapport avseende områdesavgränsningar*
16. Kompetensutveckling av lantbrukare inom miljöområdet – KULM – verksamhetsåret 2004
17. Jämställdhet inom jordbruket och landsbygden – *indikatorer om jämställdhet för EU-stöd*
18. Ett nätverk för mångfalden – *verksamhetsberättelse för POM 2004*

Rapporten kan beställas från
Jordbruksverket,
551 82 Jönköping
Tfn 036-15 50 00 (vx)
Fax 036 34 04 14
E-post: jordbruksverket@sjv.se
Internet: www.sjv.se

ISSN 1102-3007
ISRN SJV-R-05/19-SE
SJV offset, Jönköping, 2005
RA05:19